

[Hanne Budtz.]

grundigt gennemgået af det ærede medlem hr. Vagn Bro, med dette barn, som moderens ægtemand ikke er fader til, og som vil blive udsat for den risiko at blive fradømt det slægtsnavn, der én gang er tillagt det. Jeg er ganske enig i, at det er en bestemmelse, vi må drøfte nærmere i udvalget.

Der er imidlertid en gruppe af personer, der navnemæssigt altid har haft det, om jeg så må sige, lidt uroligt. Det er hustruerne. En gift kvinde kan til hver en tid vælge mellem sit pigenavn og sin ægtefælles navn. Vi ved også, at i langt, langt de fleste tilfælde bliver det mandens navn, hustruen vælger. Det er noget, der som regel bestemmes ved ægteskabets indgåelse, og da man går ud fra, at manden endnu på det tidspunkt har den overvejende indflydelse, bliver det hans navn; men jeg tror såmænd også, de fleste hustruer helst vil have det nye fruenaavn. Der er dog flere og flere, der ønsker at bevare deres pigenavn også som slægtsnavn under ægteskabet. Det er som regel ganske naturligt, fordi de nu engang længe har båret dette navn og gerne vil vedblive dermed, navnlig når de har et erhverv; vi ved jo, at et navn meget ofte repræsenterer en økonomisk værdi. Der er ikke noget nyt eller påfaldende deri. Tænk på, hvor mange historisk kendte personer, f. eks. Herluf Trolle og Birgitte Gøye, der har klaret sig udmærket med hver sit navn. Men der er dog god grund til allerede nu ved første behandling at nævne, at hustruen stadig væk navnemæssigt vil kunne få vanskeligheder, som efter min mening ikke er rimelige.

Jeg har personlig altid været af den opfattelse, at når ægtefællerne først er blevet enige om at bære samme navn under ægteskabet, så er mandens navn også blevet hustruens navn; derfor synes jeg, det er urimeligt, at der i ægteskabsloven findes mulighed for at få hustruen fradømt mandens slægtsnavn, nemlig hvis der bliver dømt til skilsmisse på grund af særlig krænkende forhold fra hustruens side. Det er ikke, fordi jeg vil beskytte dette, at hustruen opfører sig særlig krænkende, men jeg synes, det er en urimelig bestemmelse. Manden har ingen mulighed for at få en tilsvarende moralsk straf. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at kommissionen synes

at have været af samme opfattelse, at denne bestemmelse ikke burde være medtaget i lovforslaget. Det har været en reverens over for det nordiske samarbejde, men hvis det nordiske samarbejde skulle være ensbetydende med bevarelsen af denne reaktionære bestemmelse, synes jeg, vi må slå lidt bak. Det beder jeg også om at vi må se nærmere på i udvalget, således at denne bestemmelse kan blive slettet.

Der er et andet område, hvor der er foreslået et lille fremskridt for den gifte kvinde. Jeg nævnte før, at en kvindes navn kan have økonomisk værdi for hende, altså et område af særlig interesse for de selv-erhvervende kvinder. Hvis en sådan kvinde indgår et nyt ægteskab, og det altså uanset om det tidligere ægteskab er opløst ved skilsmisse eller død, altså hvad enten hun er fraskilt eller enke, har hun efter gældende ret i dag ikke lov til fremtidig i det nye ægteskab at anvende slægtsnavnet fra det tidligere ægteskab. Det kan være urimeligt hårdt for hende at skulle af med det. Derfor bestemmer lovforslaget her, at i tilfælde af, at hun har behov for at bevare dette navn, kan hun ansøge om det, og så kan det gives hende, men det vil under alle omstændigheder sige, at det er en nådessag, det er efter ansøgning. Jeg synes i virkeligheden, at hun selv skulle have ret til at bestemme, hvilket navn hun ville bevare i det nye ægteskab; forslaget er dog under alle omstændigheder et fremskridt i forhold til den retstilstand, vi har i dag. Den bygger ikke på nogen lovbestemmelse, men dels på justitsministeriets praksis, dels på en meget kendt domspraksis, der navnlig omfatter to af de fleste jurister kendte og interessante retssager.

Jeg vil altså arbejde for i udvalget, at denne adgang udvides, så der bliver ret for hustruen til at beholde slægtsnavnet fra det tidligere ægteskab, hvis hun selv ønsker det. Det er så uendelig få tilfælde, det drejer sig om, hvor der virkelig er ønske om det.

En ganske særlig stor interesse hæfter der sig ved hele den afdeling af det foreliggende lovforslag, der omhandler navneforandring. Det er måske netop det, mange mennesker tænker på, når de tænker på navneloven; og hele den tendens, der er til at søge navneforandring, støttes til hver en